

tagelsers Udførelse samt det kemiske Laboratoriearbejde paahviler d'Hrr. Rolf J. Witting og Sigurd Stenius. — Videre indeholder det foreliggende Værk Beskrivelse af de anvendte Instrumenter og af Methoderne til Bestemmelse af Vandets Saltholdighed og Luftindhold. Derefter følger Tabeller over alle i Tidsrummet August 1898—December 1904 udførte hydrografiske lagtagelser og af samtidigt anstillede meteorologiske Observationer, og Værket ledsages af to fortrinlige Dobbelkort over Østersøen med indtegnede Stationer.

Johan Gehrke.

M. MAUSS (avec la collaboration de H. BEUCHAT): Essai sur les variations saisonnières des sociétés Eskimos, étude de morphologie sociale (l'Année sociologique, ed. Durkheim, Paris 1904—05 pp. 39—132).

Denne i al sin Kortfattedhed dybtgaaende og selvstændige Studie over Eskimokulturens Sociologi er et Modsigelsens Tegn for alle dem, der tror, at Franskmandene mangler Evne til at forstaa andre Nationer end deres egen. Det er i Virkeligheden udmærket lykkedes Professor Mauss, der tidligere har ydet vægtige Studier over andre Naturfolks Liv, at give et Billede, et meget omfattende og træffende, af Eskimoernes Samfundsliv og navnlig paa en meget lærerig Maade at fremstille, hvorledes dette ligesom visse Polardyr ændrer sin Habitus efter den arktiske Vinters og Sommers skiftende Krav. Han har ved sin Gennemgang af den herhen hørende omfattende Literatur, af hvilken saa at sige intet er undgaaet ham, haft en fortrinlig Hjælper i sin yngre Medarbejder Beuchat, der er mere fortrolig med de skandinaviske Sprog end Mauss selv. Beskrivelsen af f. Eks. den eskimoiske Hustype og Teltet er ligefrem klassisk. Det er første Gang, man finder en moderne Vurdering af Eskimoens Moral og Trosførelser og af deres Angakokkers Ritus. „Hele det eskimoiske Vinterliv er, kort sagt, en lang religiøs Fest.“ Desværre har der i dette Afsnit indsneget sig en Misforstaaelse, der er mig uforklarlig. Angaaende Daabsskikkene ved Ammassalik anføres der (S. 101), at et Barn, der fødes om Sommeren, som sit første Maaltid faar Suppe, kogt paa et Landdyrs Kød, men et Vinterbarn faar Suppe af et Sødyr. Dette citeres efter Holms „Etnologisk Skitse (S. 91)“, hvor der imidlertid staar noget helt andet, nemlig at Barnet stryges omkring Munden med Vand, hvad der skal betyde, at det „skal ernære sig ved Havet“ (o: ved Fangst

af Havets Dyr). „Første Gang Moderen spiser efter Fødslen, faar Barnet lidt med. Dersom det er et Sødyr eller Havplanter, der nydes, anvender Moderen noget salt Vand ved Tilberedningen af Maden for Fremtiden; er det derimod et Landdyr eller en Landplante, da koges Maden udelukkende i fersk Vand.“ Mauss' Misforstaaelse staar isoleret i hans Afhandling, der iøvrigt gør et fuldstændig paalideligt Indtryk. Skulde jeg endnu indvende noget, er det i Anledning af hans Oversættelse af *igloqatigit* ved „tous les cousins“ foruden ved det rigtige „Husfæller“. Fætre (og Kusiner) hedder *iglorit* (*ihloret*), et Ord af en anden Stamme og Grundbetydning („den anden Side“ el. lign.) end det førstnævnte. — Glædeligt er det endelig engang at finde en mere forstaaende Opfattelse af det eskimoiske Ægteskab og af „Konebytningen“ (S. 113—114) end den gængse, der kun anlægger en evropæisk-kristelig Maalestok. Forf. paaviser, hvilke Motiver der ligger til Grund for Konebytnings-Skikkene, og hvor intimt de er knyttede til den eskimoiske Religion. Hvis Grønlandernes danske Formyndere engang istedenfor at give sig sine snævre Fordomme i Vold vilde søge at gaa ind paa disse hedenske Skikkens ideelle Motiver og deres moralske Betydning for Eskimokulturen, vilde Danmark endnu kunne opnaa at blive et Land, som behandler en fremmed Folkerace paa en civiliseret Maade. Men det er vel under vor Værdighed at skulle lære Menneskerettighedernes Forstaaelse af de Franske?

W. Thalbitzer.

John T. Quin: The building of an island, being a sketch of the geological structure of the Danish West Indian island of St. Croix or Santa Cruz. New York 1907 (106 Pag. med 5 Tavler og 1 Kort).

Det foreliggende Værk giver en meget udførlig og grundig Fremstilling af St. Croix' geologiske Bygning. Forfatteren, der har været Inspektør for de dansk vestindiske Skoler, er ikke Geolog af Fag, hvilket han ogsaa selv udtrykkelig fremhæver, og som Følge heraf maa man heller ikke vente sig nogen videnskabelig Beskrivelse af Øens Bjergarter og Forsteneringer; Hovedvægten er lagt paa Undersøgelsen af Jordlagenes Stilling og af de Jordskorpebevægelser, der har frembragt denne, og i den Retning har Forfatteren naaet at give en udmærket Oversigt, der er saa meget værdifuldere, som Forholdene paa St. Croix er ret udviklede og ikke kan klares uden ved en nøjagtig Undersøgelse af alle Øens enkelte Dele.

Anmelderen har for nylig her i Tidskriftet givet en ganske kort Oversigt over de Formationer, der findes paa Øen, til hvilken Oversigt Læseren iøvrigt henvises; Hovedresultaterne af Hr. Quin's Undersøgelser er følgende:

Hele Østenden og den nordlige Del af Vestenden af St. Croix indtages af en overvejende af Skifer bestaaende, saakaldet „Bluebeach“-Formation, der temmelig sikkert er dannet i Slutningen af Kridttiden. Lagene er overalt meget stejle, ofte ganske lodrette eller endogaa overhældende; Faldretningerne kan indordnes i to Grupper, en omtrent mod Syd og en anden omtrent mod Nordøst; indføres disse Retninger paa Kortet, viser de, at hele Formationen er ordnet i en Række Folder, hvis Akser har Retning fra Nordvest til Sydøst; Folderne ligger imidlertid ikke vandret, men hæver sig stærkt mod Nordvest; heraf kan man slutte, at Øen først har modtaget et stærkt Tryk fra Nordnordøst og siden et fra Nordvest. Efter den Tid har den forenede Virkning af Luften, Regnen og Havet borttaget en stor Del af Lagene, saa at der blev dannet en Slette, strækkende sig over hele den mellemste og sydvestlige Del af Øen; ved en følgende Sænkning er denne kommet under Havet og er blevet dækket med nyere Dannelser.

Disse, der udgør den anden af Øens Hovedformationer, bestaar af hvid Kalksten og Mergel, sandsynligvis fra Miocentiden. Lagene er i Reglen ganske svagt hældende, og en nærmere Undersøgelse af Hældningsretningerne viser, at de har været underkastede lignende Foldninger som de ældre Dannelser; dog er Forholdene her endnu mere udviklede end ved den ældre Formation og der findes Spor af Foldningsakser, der gaar omtrent vinkelret paa den før nævnte Retning. Efter Kalkstens Dannelsen er Øen igen hævet over Havet

og den nuværende Overflade er væsentlig et Resultat af Nedbrydningens Virksomhed, hvilket ogsaa nærmere udvikles i Bogen.

Til Forstaaelsen af de ovenfor nævnte Strukturforhold er der i Teksten indsat en Del Kort og skematiske Figurer, ligesom ogsaa enkelte vel udførte fotografiske Gengivelser viser Formationernes landskabelige Udseende og nogle af de vigtigste Forsteninger.

O. B. Bøggild.

Globus-Karte. *Weltkarte in Teilkarten in einheitlichem Flächenmassstabe mit einer Statistischen Tabelle der selbständigen Staaten und der deutschen Kolonien* entworfen und herausgegeben von Sipman, Hauptmann und Mitglied des Ingenieur-Komitees. Verlag von Dietrich Reimer (Ernst Vohsen) in Berlin.

Dette lille Verdenskort, der sælges til den billige Pris af 1 Mk., egner sig især til Skolebrug, men ogsaa for Fagfolk er det særdeles egnet til Benyttelse; idet man paa Kortet, der bestaar af udfoldede Stykker af Globen, straks ser Landene i deres rigtige Størrelsesforhold og med deres rigtige Beliggenhed imellem Ækvator og Polerne. Ved Undervisning i Skolen ser Eleverne, hvorledes en Globus opstaar, og de indprenter sig her lettere Billedet af Jordoverfladen end ved de almindelige Verdenskort. Meget praktisk og bekvem at benytte er den lille statistiske Tabel, der giver Oversigt over Landenes Areal, Indbyggerantal, Hær, Flaade, Aarsbudget, Statsgæld, Mønt, Post og Telegraf, Jærnbaner, Handelsflaade, Udenrigshandel og vigtigste Udførselsartikler.

Ole Olufsen.

Ny Literatur

(indkommet til Selskabets Bibliotek).

Evropa.

Hydrographische Untersuchungen im nördlichen Teile der Ostsee, Bottnischen und Finnischen Meerbusen in den Jahren 1898—1904. Helsingfors. 1907. Leipzig Wilh. Engelmann. 4°, 144 S. med Kort (omtalt i dette Hefte).

Sveriges geologiska Undersökning. Beskrifning til Kartblad: Västervik, Boxholm, Jönköping och Svinhult.

Afrika.

Les Premiers Colons de Souche Européenne dans l'Afrique du Nord par L. Bertholon (2. P.). Paris 1907. 8°, 235 S.

Official Organ of the Congo Reform Association: The Outlook. April—Octbr. 1907.